

การผลิตบีด้า-ลิมิต เอกซ์กรินจากแป้งถั่วเหลือง

นางสาว อรุณ พิริยนท์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต

ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2538

ISBN 974-631-398-3

อิฐลิเก็ตของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

工16657639

PRODUCTION OF β -LIMIT DEXTRIN FROM MUNG BEAN STARCH

Miss Oranuch Wongpiriyapong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science

Department of Food Technology

Graduate School

Chulalongkorn University

1995

ISBN 974-631-398-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การผลิตบีต้า-ลิมิต เดกอร์ทินจากแป้งถั่วเหลือง
โดย	นางสาว อรุณุช วงศ์พิริยังশ์
ภาควิชา	เทคโนโลยีทางอาหาร
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. พาสวัต ประทีปะเสน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ส้ายวรรธี ชัยวนิชคิริ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

ຄະນະ ດີບັນທຶກວິທາລະອຽດ

คณะกรรมการส่วนวิทยานิพนธ์

.....ចុះនាំ..... ប្រជាពលរដ្ឋការ
(ទំនាក់ទំនងសាធារណរដ្ឋ គ. វរណា ធម៌រីយ)

..... อาจารย์ ดร. พาลสวัสดิ์ ประทีปะเสน (อาจารย์ที่ปรึกษา)

សិក្សាត្រូវការពាណិជ្ជកម្ម

..... នាយកដ្ឋាន នគរបាល ភ្នំពេញ

..... *do cùn mè* ..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อร. ปราลี คุณเปรื่อง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุเมธ ตันตราจารย์)

พิมพ์ต้นฉบับกคดย่อวิทยานิพนธ์ภายนอกในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

อวนช ว่องพิริยพงศ : การผลิตบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринจากแป้งถั่วเขียว (PRODUCTION OF β -LIMIT DEXTRIN FROM MUNG BEAN STARCH) อ.ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร. พาสวัตี ประทีปะเสน, ผศ. ดร. สายวุฒิ ชัยวานิชศิริ, 102 หน้า. ISBN 974-631-398-3

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือศึกษาภาวะที่เหมาะสมในการผลิตบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринจากแป้งถั่วเขียว โดยการย่อยแป้งถั่วเขียวด้วยแอลฟ้า-อะไมเลสและบีต้า-อะไมเลสเพื่อให้ได้บีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринที่มีน้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ยต่างๆ และศึกษาสมบัติทางเคมีและการภาพของบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринที่ผลิตได้ รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการไหลกับน้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ยของบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทрин จากการทดลองพบว่าภาวะที่เหมาะสมในการย่อยแป้งถั่วเขียวด้วยแอลฟ้า-อะไมเลสในขั้นตอนลิโคแฟคชัน คือ ค่าความเป็นกรด-ด่าง 5.0 และอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส และภาวะที่เหมาะสมในการย่อยแป้งถั่วเขียวด้วยบีต้า-อะไมเลสในขั้นตอนแซคคาเรฟิเคชัน คือ ค่าความเป็นกรด-ด่าง 5.5 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส อัตราส่วนของบีต้า-อะไมเลสต่อแป้งแห้งเป็น 12.86 KU ต่อ 100 กรัม และเวลา 48 ชั่วโมง

ในการทดลองผลิตบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринโดยการย่อยสารแขวนลอยแป้งถั่วเขียวซึ่งมีความเข้มข้น 20 กรัมต่อเดซิลิตร ด้วยแอลฟ้า-อะไมเลสที่ภาวะข้างต้นเป็นเวลา 30 นาที โดยใช้อัตราส่วนของแอลฟ้า-อะไมเลสต่อแป้งแห้ง 3.32, 6.64, 9.96, 13.28 และ 16.60 KNU ต่อ 100 กรัม แล้วนำลิโคไฟสตาร์ทที่ได้มา>y อยต่อด้วยบีต้า-อะไมเลสที่ภาวะข้างต้น แล้วนำเดกซ์ทринผสมที่ได้ไปได้แลลิซิสที่ molecular weight cut off 12,000 ได้บีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринที่มีน้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ยเป็น 277363, 23588, 22645, 17783, และ 17738 ค่าสมมูลเดกซ์ติวส 11.50, 11.90, 11.80, 13.90 และ 13.40 intrinsic viscosity 11.39, 9.70, 8.89, 7.62 และ 7.33 มิลลิลิตรต่อกรัม ตามลำดับ ปริมาณบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринที่ผลิตได้คือร้อยละ 20 ถึง 30 โดยน้ำหนักแห้ง สารละลายบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринซึ่งมีความเข้มข้น 10 กรัมต่อเดซิลิตร ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียสมีลักษณะการไหลแบบ Bingham plastic ซึ่งมีค่า yield stress 703.28, 16.87, 261.91, 165.77 และ 143.59 mPa. และครารชน์ความหนืด 6.69, 3.50, 3.41, 2.79 และ 2.53 mPa.s สำหรับบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทринซึ่งมีน้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ยเป็น 277363, 23588, 22645, 17783 และ 17738 ตามลำดับ

: MAJOR
KEY WORD:

C426878 : MAJOR FOOD TECHNOLOGY

KEY WORD : β -LIMIT DEXTRIN/ β -AMYLASE/ MUNG BEAN STARCH

ORANUCH WONGPIRIYAPONG : PRODUCTION OF β -LIMIT DEXTRIN FROM MUNG BEAN STARCH. THESIS ADVISOR : PASAWADEE PRADIPASENA, Sc.D., ASST. PROF. SAIWARUN CHAIWANICHHSIRI, Ph.D. 102 pp. ISBN 974-631-398-3

The objectives of this research were 1) to determine the optimum condition for the production of β -limit dextrin having various average molecular weights from mung bean starch by using α - and β -amylase, 2) to study the chemical and physical properties of the β -limit dextrin and 3) to study the relationship between the flow behavior and average molecular weight of β -limit dextrin.

The results showed that the optimum condition of mung bean starch hydrolysis by α -amylase in liquefaction stage was pH of 5.0 and temperature of 90°C and that by β -amylase in saccharification stage was pH of 5.5, temperature of 60°C and the ratio of β -amylase to dry starch of 12.86 KU/100 grams for 48 hours. These conditions were used for β -limit dextrin production.

To produce β -limit dextrin, 20 g/dl mung bean starch suspension was liquefied with α -amylase and for 30 minutes using the ratio of α -amylase to dry starch of 3.32, 6.64, 9.96, 13.28 and 16.60 KNU to 100 grams. Then, the liquefied starch was saccharified with β -amylase resulting in dextrin mixture. To obtain β -limit dextrin, the dextrin mixture was dialyzed at molecular weight cut off of 12,000. The β -limit dextrin had the number average molecular weight of 277363, 23588, 22645, 17784 and 17738, the dextrose equivalent of 11.50, 11.90, 11.80, 13.90 and 13.40, and the intrinsic viscosity of 11.39, 9.70, 8.89, 7.62 and 7.33 ml/g, respectively. The yield of β -limit dextrin was 20-30% on dry basis. At 25°C, the 10 g/dl β -limit dextrin solution was found to be Bingham plastic fluid having the yield stress of 703.28, 316.87, 216.91, 165.77 and 143.59 mPa., and the viscosity index of 6.69, 3.50, 3.41, 2.79 and 2.53 mPa.s for the number average molecular weight of 277363, 23588, 22645, 17783 and 17738, respectively.

ภาควิชา เทคโนโลยีทางอาหาร

ลายมือชื่อนักศึกษา วิจัย วิจารุณ์ กุญชร

สาขาวิชา เทคโนโลยีทางอาหาร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. สุรศักดิ์ พูลวรลักษณ์

ปีการศึกษา 2537

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศ.ดร. วิชิต ธรรมประภา

กิจกรรมประจำ

ผู้วิจัยขอรับขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พาสวัต ประทีปเส็น อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรและวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ส้ายวรดี ชัยนาโนศิริ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมวิทยานิพนธ์ที่กรุงเทพฯ ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือทางด้านวิชาการตลอดระยะเวลาของการปฏิบัติงานวิจัยเป็นอย่างดี รวมทั้งการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. วรรณา ดุลยเดช รองศาสตราจารย์ ดร. ปริญี อ่านเบรื่อง และอาจารย์ ดร. สุเมธ ตันตราเจeyor ที่ได้ร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปรับปรุงให้วิทยานิพนธ์นี้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณบุคลากรวิชาชีววิทยา ที่สนับสนุนการวิจัยนี้อย่างส่วน

ขอขอบคุณ บริษัท ลิกขินเน็ต จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุน ตลอดเชิง
อิสระและเชิงติด (ปัจจุบันไม่ใช่แล้ว) จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุน ตลอดเชิงติด

ขอขอบคุณ ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ

ขอขอบคุณ คุณอราราม แก้วปะรากายแสงกุล และคุณเจ็กเล็ก แซ่โค้ด ที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการพิมพ์วิทยานิพนธ์

ท้ายที่สุดขอรับขอบพระคุณบุดา นารดาชิงสันนิษฐานในด้านการเงิน และให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยเสมอมา และขอขอบคุณพี่ หวานและเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตลอดมา

คุณยุวทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	๑
2. วารสารปริพันธ์.....	๓
3. วิธีการทดลอง.....	๑๗
4. ผลและการวิเคราะห์ผลการทดลอง.....	๒๖
5. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ.....	๕๘
รายการอ้างอิง.....	๖๐
ภาคผนวก ก.....	๖๗
ภาคผนวก ข.....	๗๒
ภาคผนวก ค.....	๘๔
ภาคผนวก ง.....	๘๖
ภาคผนวก จ.....	๘๗
ประวัติผู้เขียน.....	๙๓

สารนัยคุณารัง

ตารางที่	เรื่อง	หน้า
1	ปริมาณของค่าประกอบของลิโคไซส์ต้าชีที่เครื่องโดยการย้อมเป็นด้วยกรดและที่ เครื่องโดยการย้อมเป็นด้วยแอลฟ้า-อะไนเลส.....	7
2	ปริมาณของค่าประกอบของเดกซ์ทรินพสมที่ได้จากการผลิตบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทริน ด้วยวิธีลิโคแฟชันด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ 160 องศาเซลเซียส จากนั้น ² แซคคาเรียฟิเคชันด้วยบีต้า-อะไนเลสและแอลฟ้า-อะไนเลสตามลำดับ.....	11
3	องค์ประกอบของเป็นถัวเรื่อยๆ.....	27
4	ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วของปฏิกิริยาการย้อมเป็นถัวเรื่อยด้วยแอลฟ้า- อะไนเลส และค่าความเป็นกรด-ค่าง.....	29
5	ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วของปฏิกิริยาการย้อมเป็นถัวเรื่อยด้วยแอลฟ้า- อะไนเลส และอุณหภูมิ.....	30
6	ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วของปฏิกิริยาการย้อมเป็นถัวเรื่อยด้วยบีต้า- อะไนเลส และค่าความเป็นกรด-ค่าง.....	33
7	ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วของปฏิกิริยาการย้อมเป็นถัวเรื่อยด้วยบีต้า- อะไนเลส และอุณหภูมิ.....	34
8	ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนโนมเลกูลของแอลฟ้า-อะไนเลสที่อยู่ในโนมเลกูลของ เป็นถัวเรื่อย 1 โนมเลกูลและอัตราส่วนของแอลฟ้า-อะไนเลสต่อเป็นถัวเรื่อย แห้ง.....	43
9	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของแอลฟ้า-อะไนเลสต่อเป็นถัวเรื่อยแห้งกับน้ำหนัก โนมเลกูลเฉลี่ยและสมบัติทางการไฟฟ้าของบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทริน.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	(๑๒๑)	หน้า
1	โครงสร้างทางเคมีของบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทริน.....	4
2	ขั้นตอนการผลิตบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทริน.....	5
3	ปริมาณองค์ประกอบของลิโคไซส์ตราเซอร์ซที่มีค่าสมมูลเดกซ์โตรสต่างๆที่ได้จาก ขั้นตอนลิโคแฟล์ฟันโซดายิรีส่วนร้อนร่วมกับแอลฟ่า-อะไนเลส.....	8
4	ปริมาณองค์ประกอบของเดกซ์ทรินพสมที่มีค่าสมมูลเดกซ์โตรสต่างๆที่ได้จากขั้น ตอนแซคคาเรจีนเคชันโซดายิบีต้า-อะไนเลส.....	8
5	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสมมูลเดกซ์โตรสของเดกซ์ทรินพสมและการลดลงของ น้ำหนักโนมเลกุลเฉลี่ยของเดกซ์ทริน ระหว่างขั้นตอนลิโคแฟล์ฟัน..... แซคคาเรจีนเคชัน.....	10
6	รูปแบบการย่อยของแอลฟ่า-อะไนเลส สำหรับผู้ชายอยู่ที่กราฟฟิกและตัวอย่างสูตร ลักษณะการย่อยของโซโนไซน์ ๑ โนเลกุล.....	16
7	การผลิตบีต้า-ลิมิต เดกซ์ทรินด้วยวิธีการย่อยแป้งถั่วเหลืองด้วยแอลฟ่า- อะไนเลสและบีต้า-อะไนเลสชีดเปล่งมากจากวิธีของ Kaper และคณะ (1987) และ Nebesny (1990b).....	25
8	ความเป็นกรด-ด่างและอุณหภูมิที่เหมาะสมในการย่อยแป้งถั่วเหลืองด้วยถั่ว แอลฟ่า-อะไนเลส (a และ b) และในการย่อยแป้งถั่วเหลืองด้วยบีต้า- อะไนเลส (c และ d).....	31
9	Substrate saturation curve ของการย่อยแป้งถั่วเหลืองด้วยบีต้า- อะไนเลส.....	36
10	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการย่อยโดยลิโคไซส์ตราเซอร์ซล้วนบีต้า-อะไนเลส และค่าสมมูลเดกซ์โตรสของเดกซ์ทรินพสม.....	38
11	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสมมูลเดกซ์โตรส (a) และความหนืดปรากน้ำ (b) ของ ลิโคไซส์ตราเซอร์ซกับอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต่อแป้งถั่วเหลืองเท่านั้น.....	40
12	การกระจายของน้ำหนักโนมเลกุลของพอลิเมอร์.....	42

ภาพที่ (ต่อ)

หน้า

13	ความสัมพันธ์ระหว่างร้อดของลิเกอไซส์ตาร์ชที่ได้จากการย้อมเป็นเหลืองและอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต์อเมปีนถัวเรื่องแห่ง.....	42
14	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสมมูลเดกซ์โตรส (a) และความหนืดปูรากู (b)ของเดกซ์กรินผสมกับอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต์อเมปีนถัวเรื่องแห่ง... ..	45
15	ความสัมพันธ์ระหว่างร้อดของเดกซ์กรินที่ได้จากการย้อมเป็นเหลืองและอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต์อเมปีนถัวเรื่องแห่ง.....	46
16	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสมมูลเดกซ์โตรส (a) และความหนืดปูรากู (b)ของบีต้า-ลิมิต เดกซ์กรินกับอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต์อเมปีนถัวเรื่องแห่ง.....	48
17	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสมมูลเดกซ์โตรสของอะติโภแซคค่าไวร์ต์ (a) และร้อดของอะติโภแซคค่าไวร์ต์ที่ได้จากการย้อมเป็นเหลือง (b) กับอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต์อเมปีนถัวเรื่องแห่ง.....	49
18	ความสัมพันธ์ระหว่างร้อดของบีต้า-ลิมิต เดกซ์กรินที่ได้จากการย้อมเป็นเหลืองกับอัตราส่วนของแอลฟ่า-อะไนเลสต์อเมปีนถัวเรื่องแห่ง.....	51
19	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสมมูลเดกซ์โตรสและ $\bar{M}_n$ ของบีต้า-ลิมิต เดกซ์กริน.	53
20	ความสัมพันธ์ระหว่าง intrinsic viscosity ($[\eta]$) ในหน่วยมิลลิลิตรต่อกิโลกรัม) และ $\bar{M}_n$ ของบีต้า-ลิมิต เดกซ์กริน.....	53
21	ความสัมพันธ์ระหว่าง shear stress และ shear rate ของสารละลายบีต้า-ลิมิต เดกซ์กรินที่ความข้มข้น 10 กรัมต่อลิตรและวัดที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส.....	55
22	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า yield stress และ $\bar{M}_n$ ของบีต้า-ลิมิต เดกซ์กริน.....	56
23	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงตึง扯ดและความหนืดแบบ $\bar{M}_n$ ของบีต้า-ลิมิต เดกซ์กริน.	56